

یادداشت

جایگاه کلیدواژه بحران نزد آقای سخنگو

حمیدرضا پورسلیمی، کارشناس اقتصادی

● آقای نوبخت در واکنش به تحریم مراسم افطاری ریاست محترم جمهور از سوی هنرمندان، این سؤال را مطرح کردند که «به ما بگویند چه کاری را باید انجام می‌دادیم که انجام ندادیم؟ آیا سفره‌های مردم در اردیبهشت‌ماه سال گذشته رنگین‌تر بود و امسال خالی‌تر شده است؟».

از بیانات ایشان می‌توان این‌طور برداشت کرد که آقای نوبخت در ارزیابی شرایط کشور هنوز مشغول محاسبه تفاوت نرخ رشد دستمزد و نرخ تورم اعلامی از سوی مرکز آمار هستند و در پایان این‌طور نتیجه می‌گیرند که امسال نیز سفره مردم چندصدی هم رنگین‌تر شده و اصلا این همه اعتراض برای چیست؟ از همین‌جا به‌سادگی می‌توان درک کرد که چرا نه از اعلام نظرات ایشان در قامت سخنگوی دولت و نه از برنامه ششم و نه از اعلام نظرات اخیر، انتظارات عمومی برآورده نمی‌شود. درواقع اگر که نتوافق بین‌اذهانی همه معترضان امروز (اعم از زنان، هنرمندان، دانشجویان، معلمان، کارگران و...)، بحران ناآرامی در مدیریت کشور (اعم از همه نهادهای دموکراتیک و غیردموکراتیک حاکمیتی) است، نگاه امثال آقای نوبخت به این بحران چگونه است و آیا اصل وجود این بحران از سوی ایشان تأیید می‌شود؟ با توجه به همین اظهارنظر اخیر آقای سخنگو، می‌توان به‌طور قطع گفت که خبر، به عبارت بهتر، چون آقای نوبخت درکی از وجود بحران عمیق ناآرامی در مدیریت کشور ندارند، این سؤال را از هنرمندان معترض انجام می‌دهند چراکه اگر می‌دانستند که ایام عید بحران کشور بسیار فراتر از مقایسه سفره امسال و سال گذشته مردم است، دیگر این پرسش به این صورت مطرح نمی‌شد.

اما پاسخ سؤال آقای نوبخت: در پاسخ این سؤال که دولت باید چه کاری انجام می‌داد، باید این سؤال را مطرح کرد که وقتی عملکرد دولت در تداوم عدم شفافیت و عدم درمیان‌گذاشتن صریح مشکلات با مردم است، چطور می‌توان از کوتاهی یا عدم کوتاهی دولت اطلاع داشت. حتماً آقای سخنگو این طنز رایج در شبکه‌های اجتماعی را شنیده‌اند که هر زمان که آقای رئیس‌جمهور یا وزیران ایشان درباره مسئله‌ای مانند تحریم، اعلام می‌کنند که مردم نگران نباشند و همه چیز تحت کنترل است، مردم باید بیشتر نگران باشند. درواقع وقتی همه تلاش دولت برای فاصله‌گرفتن از ماهیت رخداد انتخاباتی سال‌های ۹۲ و ۹۶ است و حاضر نیست